

V I Lenin

Det ryska socialdemokratiska arbetarpartiets valplattform

Kamrater arbetare och alla medborgare i Ryssland!

Valen till den fjärde duman skall hållas inom den allra närmaste framtiden. Olika politiska partier och regeringen själv förbereder sig redan energiskt för valen. Det Ryska Socialdemokratiska Arbetarpartiet, det klassmedvetna proletariats parti, som genom sin ärorika kamp 1905 gav tsarismen det första allvarliga slaget och tvingade den att gå med på representativa institutioner, manar alla er som åtnjuter rösträtt, liksom den stora majoritet som är berövad rättigheter, att göra en kraftfull insats i valen. Alla de som strävar efter arbetarklassens befrielse från löneslaveriet, alla de som skattar Rysslands frihet högt måste genast börja arbeta så, att valen till den fjärde duman, jordägarnas дума. kan ena och stärka frihetskämparna och utveckla de ryska demokraternas klassmedvetande och organisation.

Det är fem år sedan regeringskuppen den 3 juni 1907, då Nikolaus den blodige, Chodynka-tsaren, den första och andra dumans ”segerherre och förstörare”, kastade sina vädjanden, löften och manifest åt sidan för att tillsammans med svarta hundradena-jordägarna och de oktobristiska köpmännen ta hämnd på arbetarklassen och alla Rysslands revolutionära element, d v s folkets stora majoritet, för år 1905.¹

Hämnd för revolutionen är kännetecknet för tredje dumans hela period. Aldrig har Ryssland upplevt en liknande vildsint förföljelse från tsarismens sida. Galgarna som restes under dessa fem år slår alla rekord under tre århundraden av rysk historia. Deportationsorterna, straffarbetslägren och fängelserna överfylldes med politiska fångar i en dittills aldrig skådad omfattning, och aldrig förut har de besegrade utsatts för sådan tortyr och sådant lidande som under Nikolaus II. Aldrig förut har det förekommit en sådan våg av korruption, ett sådant tyranni och våld från ämbetsmännen, som allting förlåter på sitt nit i kampen mot ”upp-roriskheten”. Aldrig tidigare har vanligt folk och särskilt bönderna, förödmjukats så av överhetens representanter. Aldrig tidigare har det förekommit sådan glupsk, vildsint och hänsynslös förföljelse av judarna, och näst dem av andra folk, som inte tillhör den dominerande nationaliteten.

Antisemitism och den råaste nationalism blev regeringspartiernas enda politiska plattform och Purisjkevitj blev den totala, odelade och perfekta personifikationen av den nuvarande tsaristiska monarkins alla härskarsmetoder. Och vad har kontrarevolutionärernas vansinniga handlande lett till?

Medvetandet om att det är omöjligt att fortsätta leva på detta sätt genomtränger också de ”högre”, exploaterande samhällsklassernas tänkande. T o m oktobristerna, tredje Dumans dominerande parti, jordägarnas och köpmännens parti, skräckslaget för revolutionen och krypande för överheten, uttrycker allt oftare i sin press övertygelsen att tsaren och adeln, som de så uppriktigt och trofast tjänat, har lett Ryssland in i en återvändsgränd.

Det var en tid, då den tsaristiska monarkin var Europas gendarm som skyddade reaktionen i Ryssland och deltog i det våldsamma undertryckandet av alla frihetsrörelser i Europa. Nikolaus II har bringat saker och ting till ett sådant läge, att han numera inte bara är en

¹ Chodynka-tsaren. På Chodynka-fältet utanför Moskva arrangerades en karneval för att celebrera tsar Nikolaus II:s kröning den 18 maj 1896. Myndigheternas slapphet ledde till att det uppstod en fruktansvärd trängsel när folkmassorna kom i rörelse, varvid 2.000 människor förlorade livet och tiotusentals skadades.

européisk, utan även en asiatisk gendarm som med hjälp av intriger, pengar och det mest brutala våld försöker undertrycka alla frihetsrörelser i Turkiet, Persien och Kina.

Men inga tsaristiska illdåd kan stoppa Rysslands framåtskridande. Det spelar ingen roll hur dessa feodala kvarlevor, Purisjkevitjarna, Romanovarna och Martovarna, försöker vanställa och lamslå Ryssland, det rör sig ändå framåt. Med varje steg av utveckling i Ryssland blir kravet på politisk frihet allt starkare. Under 1900-talet kommer inte Ryssland att kunna leva utan politisk frihet, lika lite som andra länder kan det. Är det möjligt att vänta sig politiska reformer från den tsaristiska monarkin, när tsaren själv upplöste de två första dumaerna och hänsynslöst förkastade sitt eget manifest från 17 oktober 1905? Är det möjligt att tänka sig politiska reformer i ett modernt Ryssland, när ett gäng ämbetsmän hånar alla lagar, väl vetande att när de gör det, har de stöd från tsaren och hans allierade? Ser vi inte hur Iljodor igår, Rasputin idag, Tolmatjov igår, Chvostov idag, Stolypin igår, Makarov idag, drar fördel av tsarens och hans släktingars beskydd och trampar ner varenda lag? Ser vi inte hur t o m de små, löjligt patetiska ”reformerna” från jordägarnas дума, avsedda att putsa upp och stärka tsarväldet, förkastas eller förvrängs av ministerrådet eller genom personliga dekret från Nikolaus den Blodige. Vet vi inte att de svarta hundradenas mördarband, som skjuter ner de deputerade som myndigheterna vill ha ur vägen, som sände de socialdemokratiska deputerade i andra duman till straffarbete, som ständigt organiserar pogromer, som fräckt rövar rikedomar från alla håll — vet vi inte att detta band åtnjuter tsarens särskilda välsignelser och mottar hans illa dolda stöd, befallningar och vägledning? Betrakta det öde, som under Nikolaus Romanov drabbade de centrala politiska krav, som det ryska folket ställde, och för vilka krav dess bästa representanter heroiskt kämpade under mer än trekvarts århundrade, för vilka krav miljoner reste sig 1905. Är allmänna, jämlika och direkta val förenliga med Romanov-monarkin, när t o m de icke allmänna, ojämlika och indirekta valen till den första och andra duman undertrycktes av tsarismen?

Är frihet för fackföreningar, organisationer och strejker förenliga med den tsaristiska monarkin, när t o m den vedervärdiga, reaktionära lagen från den 4 mars 1906 har omintetgjorts av guvernörerna och ministrarna?² Låter inte orden från manifestet den 17 oktober 1905 om den ”omistliga principen om medborgarnas frihet”, om ”individens verkliga ocränkbarhet”, om ”samvetsfrid, yttrandefrihet, mötesfrihet och frihet för fackföreningar” som ett hån? Varje undersåte till tsaren bevittnar dagligen detta hån.

Nog med liberala lögnar! Som om ett förbund mellan frihet och den gamla ordningen vore möjligt, som om politiska reformer vore genomförbara under det tsaristiska herraväldet. Det ryska folket har betalt för sina barnsliga föreställningar med kontrarevolutionens hårda lärdomar. Var och en som allvarligt och uppriktigt önskar politisk frihet kommer stolt och modigt att resa republikens fana och alla den ryska demokratins verksamma krafter kommer med säkerhet att dras till denna fana genom tsaristjordägarbandets politik.

Det fanns en tid, för inte så länge sedan, då parollen ”Ner med självhärskardömet” tycktes för avancerad för Ryssland. Inte desto mindre tog RSDAP upp denna paroll, de avancerade arbetarna tog upp den och spred den över landet; och på två eller tre år blev denna paroll ett folkligt slagord. Till verket då, kamrater arbetare och alla medborgare i Ryssland, alla som inte vill se vårt land slutgiltigt sjunka ner i stagnation, barbari, rättslöshet och den skriande

² Lagen från den 4 mars 1906. Tillfälliga förordningar, som medgav en viss frihet för organisationer, fackföreningar och möten, men som på samma gång lade så många hinder i vägen att lagen i praktiken var en bit papper. Den gav inrikesministern rättighet att inte bara undertrycka organisationer och fackföreningar, utan även att vägra nya fackföreningar officiellt erkännande.

fattigdomen hos tiotals miljoner. De ryska socialdemokraterna, de ryska arbetarna kommer att lyckas med att göra ”Ner med den tsaristiska monarkin, länge leve den Ryska Demokratiska Republiken!” till en landsomfattande paroll.

Arbetare, kom ihåg 1905! Miljoner arbetande gavs då genom strejkrörelsen nytt liv, höjdes till klassmedvetande och frihet. Tiotals år av tsaristiska reformer gav inte och kunde inte ge er en tiondel av de förbättringar i era liv, som ni då tillkämpade er i masskampen. Det öde som drabbade lagen om arbetsförsäkringen, som med kadetternas hjälp omintetgjordes av jordägarnas duma har ånyo visat vad ni har att vänta ”uppifrån”.

Kontrarevolutionen har tagit ifrån oss nästan allt vad vi vunnit, men den har inte tagit och kan inte ta ifrån oss de unga arbetarnas styrka, mod och tilltro till saken, ej heller det allryska proletariats, som växer och blir starkare.

Länge leve den nya kampen för att förbättra förhållandena för de arbetare, som inte längre vill vara slavar dömda att träla i verkstäder och fabriker! *Länge leve åtta-timmarsdagen!* Den som önskar frihet i Ryssland måste hjälpa den klass, som grävde en grav åt den tsaristiska monarkin 1905, och som kommer att störta alla det ryska folkets dödsfiender i denna grav under den annalkande ryska revolutionen.

Bönder! Ni sände, med tilltro till tsaren, era deputerade, trudovikerna, till den första och andra duman. Ni hoppades att med fredliga medel vinna hans samtycke till en överföring av jordegendomarna till folket. Ni har nu haft tillfälle att övertyga er om att tsaren, den störste jordägaren i Ryssland, inte kommer att väja för någonting i försvaret av jordägarna och ämbetsmännen; varken för mened eller laglöshet, förtryck eller blodsutgjutelse. Tänker ni tolerera de forna slavägarnas ok, tyst uthärda skymfer och förolämpningar från ämbetsmännen, och dö i hundratusental, ja miljoner, av svältens pina, av sjukdomar orsakade av hunger och ytterlig fattigdom, eller föredrar ni att dö i kampen mot den tsaristiska monarkin och tsaristjordägarduman, för att för våra barn vinna ett mer eller mindre anständigt liv, värdigt en mänsklig varelse?

Det är denna fråga, som de ryska bönderna har att besluta i. Arbetarklassens socialdemokratiska parti uppmanar bönderna att kämpa för total frihet, för ett överförande, utan någon som helst kompensation, av all jord från jordägarna till bondemassorna. Smulor, som kastas till bönderna, kan inte bota deras fattigdom eller befria dem från hunger. Bönderna frågar inte efter välgörenhet, utan efter den jord, som i århundraden har genomdränkts av deras blod och svett. Bönderna behöver inte myndigheternas och tsarens förmyndarskap, utan frihet från myndigheter och tsar, frihet att sköta sina egna affärer.

Låt valen till fjärde duman skärpa massornas politiska medvetenhet och ånyo dra in dem i avgörande strider. Tre huvudpartier tävlar i valen: 1) svarta hundradena, 2) liberalerna och 3) socialdemokraterna.

Högern, nationalisterna och oktiabristerna tillhör svarta hundradena. De stöder alla regeringen; det betyder att eventuella skillnader, som kan finnas mellan dem, saknar all verklig betydelse. Hänsynslös kamp mot alla dessa svarta hundradenapartier — det måste vara vår paroll!

Liberalerna är Kadettpartiet (det ”Konstitutionellt Demokratiska” eller ”Folkets frihets” parti). Detta är den liberala bourgeoisins parti, som försöker dela makten med tsaren och de feodala jordägarna, på ett sådant sätt att dessas makt inte i grunden slås ned, och så att den inte övergår till folket. Medan liberalerna avskyr regeringen som förhindrar dem att ta makten, medan

de hjälper till att avslöja den och utsår vacklan och splittring i dess led, så är deras hat mot revolutionen och deras fruktan för masskamp ännu större än deras hat mot regeringen, och deras attityd till folkets frihetsrörelse ännu mer tvekan och obestämd, så att de i avgörande ögonblick förrådiskt går över till monarkins sida. Under kontrarevolutionen har liberalerna upprepat tsarismens "slaviska drömmar",³ framställt sig som en "ansvarsfull opposition", krälat inför tsaren som "Hans Majestäts Opposition", smutskastat revolutionärerna och massornas revolutionära kamp och alltmer vänt sig från kampen för frihet.

Det Ryska Socialdemokratiska Arbetarpartiet kunde höja den revolutionära fanan tom i den reaktionära tredje duman, det har lyckats att t o m där hjälpa till i organiserandet och den revolutionära upplysningen av massorna och i böndernas kamp mot jordägarna. Proletariatets parti är den avancerade klassens enda parti, klassen som är kapabel att vinna frihet åt Ryssland. Idag går vårt parti in i duman, inte för att leka med "reformer", inte för att "försvara konstitutionen", "övertala" oktiabristerna att "fördriva reaktionen" från duman, som de liberaler som vilseleder folket säger att de vill, *utan för att från Dumans talarstol kalla massorna till kamp, för att förklara socialismens läror, för att avslöja varje bedrägeri från regering och liberaler, för att avslöja monarkisternas fördomar om de efterblivna sektorerna av folket och de borgerliga partiernas klassbas — med andra ord för att förbereda en amid av klassmedvetna kämpar för en ny rysk revolution.*

Den tsaristiska regeringen och svarta hundradena-jordägarna har tillfullo insett den oerhörda revolutionära kraft, som representeras av den socialdemokratiska gruppen i ,duman. Således inriktas polisens och inrikesministeriets alla ansträngningar på att förhindra socialdemokraterna att komma in i fjärde duman. Så ena er, arbetare och medborgare! Slut upp kring RSDAP, som vid sin nyligen hållna kongress återhämtade sig från sammanbrottet under de onda åren, ånyo samlade sina krafter och höjde sin fana högt. Låt var och en delta i valen och i valkampanjen, och regeringens ansträngningar kommer att gå om intet, den revolutionära socialdemokratins röda fana kommer att hissas från dumans talarstol i det av poliser toppridna, förtryckta, bloddränkta, nedtrampade och svältande Ryssland!

Länge leve den Ryska Demokratiska Republiken!
 Länge leve 8-timmarsdagen!
 Länge leve konfiskeringen av alla jordagods!
 Arbetare och medborgare!
 Stöd RSDAP:s valkampanj!
 Rösta på RSDAP:s kandidater!

Signerat: Ryska Socialdemokratiska Arbetarpartiets Centralkommitté. Plattformen är skriven tidigt i mars 1912 och trycktes som pamflett samma månad.

Till innehållsförteckningen för artikelsamlingen [Lenin om parlamentariska val](#)

³ Slaviska drömmar. Tsarismens imperialistiska strävanden kamouflerades i en idé om alla slaviska folks förening i en nation under tsarens överhöghet. Panslavismen, i tsarismens reaktionära tappning, vann en viss anslutning bland kadetterna och andra liberala grupper.